

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/16711.**

Benyújtás dátuma: **2021-07-08 16:23**

Parlex azonosító: **B2CQLFQI0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Bencsik János (független)**

Törvényjavaslat címe: **A Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvény módosításáról**

Az Alaptörvény 6. cikkének (1) bekezdése alapján „**A Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvénynek az állatorvosi ellátás folyamatos biztosítása érdekében történő módosításáról**” címmel a mellékelt törvényjavaslatot kívánom benyújtani.

2021. évi törvény

a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvény módosításáról

1. §

A Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: törvény) 4. § (6) bekezdése a következő n) ponttal egészül ki:

(A Kamara)

„n) annak érdekében, hogy az állattartók állatainak folyamatos állatorvosi ellátása biztosított legyen, kialakítja az állatorvosi ügyeleti területeket (a továbbiakban: ügyeleti terület), megállapítja az ügyeleti szabályokat, valamint a helyettesítés rendjét, megegyezés hiányában kijelöli a kötelező helyettesítést, továbbá gondoskodik ennek a helyben szokásos módon való kihirdetéséről.”

2. §

A törvény 32. § (4) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) bekezdés d) pontja szerinti támogatás szempontjából az államtól átvett feladatnak minősül a 4. § (3) bekezdés c) pontja, (4) bekezdés a) pontja, (5) bekezdés f) pontja, (6) bekezdés a), b), h)–k), n) pontja, valamint (7) bekezdése szerinti feladat, amelynek pénzügyi fedezetét a központi költségvetésnek a miniszter által vezetett minisztérium fejezetében kell biztosítani.”

3. §

A törvény 40. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„40. §

(1) Az állat-egészségügyi szolgáltató működési területe Magyarország teljes területére terjed ki.

(2) Az állat-egészségügyi szolgáltató ügyeleti területe az a közigazgatási terület, amelyre a kamara a folyamatos állatorvosi ellátás biztosítása érdekében hétköznapiokon a normál rendelési időn kívüli, szabadnapi, munkaszüneti és ünnepnapon ügyeleti szolgálatot szervezett.

(3) Az állat-egészségügyi szolgáltató tevékenységét a bejegyzett működési területén; helyettesítés, illetőleg ügyelet ideje alatt a helyettesített állatorvos működési területén vagy ügyeleti területén is gyakorolhatja. A hétköznapiokon a normál rendelési időn kívüli, szabadnapi, munkaszüneti és ünnepnapon ügyeleti szolgálat helyettesítésnek minősül.”

4. §

A törvény 43. § (1) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

(Az állat-egészségügyi szolgáltató köteles)

„j) részt venni a Kamara által szervezett ügyeleti szolgálatban.”

5. §

Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Általános indokolás

2012 szeptemberéig a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint a magán-állatorvosi tevékenység gyakorlásáról szóló 1995. évi XCIV. törvény (azaz a korábbi „állatorvosi kamarai” törvény) kötelezővé tette a Magyar Állatorvosi Kamarának az állatorvosi szolgáltatói ügyelet megszervezését, a szolgáltató állatorvosok számára pedig az abban való részvételt, azonban a Magyar Állam semmilyen formában nem vállalta annak finanszírozását. Mivel a kötelező ügyelet finanszírozás nélkül zajlott, a szolgáltató állatorvos a saját pihenését szolgáló hétköznapi esti-éjszakai, a hétvégi vagy az ünnepnapos időszakban kötelezően teljesítendő ingyenes szolgáltatást nyújtott a Magyar Állam számára, amely indokolatlanul megkülönböztető volt (például az ember-orvos szolgáltatást nyújtó kollégákhoz hasonlítva) és súlyosan sértette a szolgáltató állatorvosok érdekeit, hogy a köz javára olyan „ügyeleti” szolgáltatást kellett nyújtaniuk – saját költségükön, a saját szabadidejükben, a magán- és a családi életükre fordítható idő rovására – amelyet számukra senki semmilyen formában nem ellentételezett.

A fentiek következtében az a helyzet állt elő, hogy a szolgáltató állatorvos a Kamara szervezésében – közérdekből – köteles volt biztosítani az ügyeleti szolgálatot – egyrészt mert a törvény ezt előírta számára, másrészt mert az ügyeleti szolgálat megtagadása vagy el nem látása etikai eljárást vont maga után –, ugyanakkor ezt az ügyeletet számára senki nem fizette meg. Az illetékes minisztérium képviselői sem vitatták a Kamarának az állatorvosok ügyeleti/készenléti díjára vonatkozó követelésének jogalapját, de forráshiányra hivatkozva mindig elutasították azt.

Inter alia, a forráshiányra tekintettel a 2012. szeptember 1-jén hatályba lépett, a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvény már nem teszi kötelezővé az állatorvosi szolgáltatói ügyelet megszervezését és annak ellátását sem.

A Magyar Állatorvosi Kamara törvényen alapuló jelenleg hatályos szabályozása szerint a szolgáltató állatorvosi ügyelet a szolgáltató állatorvosok, illetve az állategészségügyi szolgáltató intézmények önkéntesen vállalt többlétszolgáltatása, melynek során a nevezettek önkéntesen arra vállalkoznak, hogy a rendelési (szolgáltatási) idejükön kívüli időszakban – az állattartó megrendelésére – egy meghatározott földrajzi területre kiterjedően állategészségügyi szolgáltatást nyújtanak. Jelenleg tehát az állatorvosi szolgáltatói ügyelet önkéntes és piaci alapon szerveződik.

A probléma megoldása érdekében szükséges a korábbi törvény azon rendelkezését ismét hatályba léptetni, amely a Magyar Állatorvosi Kamara kötelezettségévé teszi az ügyelet megszervezését, azonban ezzel párhuzamosan állami feladattá kell tenni az ügyelet finanszírozását.

Részletes indokolás

1. §

A javaslat lehetővé tenné, hogy az állattartók állatainak folyamatos állatorvosi ellátása biztosított legyen Magyarország területén kialakított állatorvosi ügyeleti területeken.

2. §

A Kamara a tagjai által befizetett tagdíjakból működik, ezért semmilyen formában sem képes magára vállalni a központi szolgáltatói állatorvosi ügyelet pénzügyi finanszírozását, ezért nélkülözhetetlen, hogy egy országosan működő, folyamatos állatorvosi ellátást biztosító ügyelet pénzügyi fedezete a központi költségvetésből származzon.

3. §

Az állat-egészségügyi szolgáltatói tevékenység fundamentuma, hogy valamennyi állattartó számára az állatorvosi ügyelet az ország bármely pontjáról elérhetővé váljon, ezért fontos, hogy az ügyeleti területekre, a folyamatos állatorvosi ellátás biztosítása érdekében a kamara a munkaszüneti, ünnepnapai ügyeleti szolgálatot szervezzen.

4. §

Az állat-egészségügyi szolgáltató kötelessége kell, hogy legyen részt venni a kamara által szervezett ügyeleti szolgálatban annak érdekében, hogy az állatorvosi ügyelet folyamatosága fenntartható legyen, amely a folyamatos és a hatékony állatorvosi ellátás biztosításának egyik alapvető feltétele.

5. §

Hatályba léptető rendelkezés.